

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība un Komisijas 2006. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 885/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Regulu (EK) Nr. 1290/2005 attiecībā uz maksājumu aģentūru un citu struktūru akreditāciju un ELGF un ELFLA grāmatojumu noskaidrošanu (OV 2006, L 171, 90. lpp.), 11. panta pārkāpums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, kas ir pārkāpts Padomes 2009. gada 19. janvāra Regulas (EK) Nr. 73/2009, ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.), 24. pants, kā arī Komisijas 2009. gada 30. novembra Regulas (EK) Nr. 1122/2009, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar viņa nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 319, 65. lpp.), 54. panta [1. punkta] c) apakšpunkta otrā daļa un 71. pants.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1122/2009 26. un 53. pants.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvota pamatojuma neesamība.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvota "ne bis in idem" principa pārkāpšana.
6. Ar sesto pamatu tiek apgalvota samērīguma principa un Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.) 31. panta pārkāpšana.

Prasība, kas celta 2016. gada 30. augustā – Sicignano/EUIPO – Inprodi ("GiCapri "a giacchett'e capri")

(Lieta T-619/16)

(2016/C 392/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pasquale Sicignano (Santa Maria la Carità, Itālija) (pārstāvji – A. Masetti Zannini de Concina, M. Bucarelli, G. Petrocchi, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Inghirami Produzione DISTRINUZIONE SpA (Inprodi) (Milāna, Itālija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus "GiCapri "a giacchett'e capri" – reģistrācijas pieteikums Nr. 12 512 778

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 2. jūnija lēmums lietā R 806/2015–5

Prasītājas prasījumi:

— atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2016. gada 2. jūnija lēmumu lietā R 806/2015–5, ar kuru noraidīts kombinētas preču zīmes "GiCapri "a giacchett'e capri" reģistrācijas pieteikums Nr. 12 512 778 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 35. klasē, un līdz ar to veikt reģistrāciju;

— piespriest *EU IPO* pilnībā atlīdzināt prasītājam tiesāšanās izdevumus, nodevas un honorārus saistībā ar šo tiesvedību.

Izvirzītais pamats:

— Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2016. gada 29. augustā – *České dráhy*/Eiropas Komisija

(Lieta T-621/16)

(2016/C 392/60)

Tiesvedības valoda – čehu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *České dráhy a.s.* (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvji – K. Muzikář, J. Kindl, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Eiropas Komisijas 2016. gada 22. jūnija Lēmumu C(2016) 3993 *final* lietā AT.4041 – *Twins*, ar kuru tika noteikta pārbaude atbilstoši Padomes 2002. gada 16. gada decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā, 20. panta 4. punktam, un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums ir ticis pieņemts, pamatojoties uz dokumentiem, kas tika iegūti iepriekš uz pretiesiska lēmuma pamata veiktas pārbaudes laikā *České dráhy* komercietpās. Eiropas Komisija faktiski neesot drīkstējusi izmantot šādi iegūtus dokumentus, – arī pēc tam, kad bija pieņemts ar šo prasību apstrīdētais lēmums.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka dokumentus, uz kuriem pamatojoties ir ticis pieņemts apstrīdētais lēmums, Eiropas Komisija ieguva iepriekš veiktas pārbaudes laikā, un tas notika ārpus ar pārbaudes priekšmetu noteiktā konteksta, t.i. pretiesiski.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu un ar to saistīto Eiropas Komisijas pārbaudi ir īstenota nesamērīga iejaukšanās prasītājas privātajā sfērā. Faktiski Eiropas Komisija apstrīdēto lēmumu esot pieņēmusi, lai gan neesot juridiski pieņemamu dokumentu, un esot definējusi pārbaudes priekšmetu nepieņemami plaši un pārsniegusi savas pārbaudes pilnvaras.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu esot nepietiekami definēts pārbaudes priekšmets un mērķis, ņemot vērā, ka ar to tostarp esot nepieņemami plaši definēts laikposms, uz kuru attiecas pārbaude, un ka lēmums neesot pienācīgi pamatots.
5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdēto lēmumu un pēc tā veikto pārbaudi ir īstenota nepieņemama iejaukšanās prasītājas pamattiesībās un pamatbrīvībās, kas ir garantētas ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu un (vai ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu), un ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 48. pantu (vai ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantu).